

deles Dmærksomhed, og jeg vilde ønske dette Punkt gjort til Gjenstand for en omhyggelig Overveielse i et Udvalg. Det ærede Medlem har talt om forskjellige Documenter, som skulde forekomme ved Hof- og Stadsretten og efter hans Sigende passere Retten uden at blive anholdte; adskillige af disse ere imidlertid af en saadan Bessaffenhed, som jeg ikke mindes nogenstunde at have seet, men hvad der daglig forekommer, det er Documenter, som vidne om en særdeles Opfindsomhed i at omgaae Stempelpapirsforordningen.

N. Sage: Ja, jeg haaber, at det skal blive en ret nyttig Forhandling, der har været ført her idag, og jeg tilstaaer, at min Forundring er stegen, hvergang det ærede Medlem fra Sorø (Alberti) har talt. En berømt Advocat har engang sagt, at det maatte være en underlig Lov, som man ikke skulde kunne kjøre igjennem med Kareth og fire Heste, men her seer man, at man kjører en Lov overende uden mindste Besvær, og at Domsstolene give deres Bisfald dertil. Det ærede Medlem yttrede — jeg tvivler naturligtvis ikke paa Rigtigheden af, hvad han har anført — at Forstiden af en Brev kunde være lovlig, men Bagstiden ulovlig, og at dette kunde staae sig; medens, som vi Alle vide, ingen Brev her i Landet maa udstedes paa længere Tid end 3 Maaneder, kan jeg narre den kongelige Kasse ved at skrive en Brev paa 8 Dage, og paa Bagstiden deraf skrive: jeg frasalder min Ret til at erholde Pengene inden 8 Dage, jeg vil vente i 4 Aar, og et saadant Produkt kan endog saa blive thinglæst, ja det kan saagar give Pant; men det forekommer mig, at, naar man kan gaae frem paa den Maade, saa omgaaer man og tilintetgjør de Love, som hos os gjælde angaaende Stempelpapir, Panteforskrivninger, Brevler o. s. v. Det er blevet anført af det ærede Medlem fra Viborg (Bregendahl), at han til 2den Behandling vilde indbringe et Endringsforslag, der skulde nedsette Afgiften paa indenbyes Brevler til 3de Classes Afgift; jeg benytter Leiligheden for at sige, at jeg fra forskjellige Kanter i Landet, det vil sige fra forskjellige Kjøbstæder, har modtaget

Andragender om endelig at gjøre noget for denne Sag; jeg har svaret tilbage, at enkelte Mænds Begjæringer og Andragender kunde der ikke tages Hensyn til, Vedkommende maatte i enhver By staae sig sammen og komme med et Andragende, hvori de besvarede sig over, at de skulde betale denne særlige Bysskat; thi Andet er det dog ikke — udenfor Portene bruger man tredie Classes Papir, indenfor Portene bruger man anden Classes Papir til Brevler. Naar man har den Slags Love og Bestemmelser, er det ganske rimeligt, at, som den ærede Indenrigsminister anførte, Snildheden og Opfindsomheden i at omgaae Lovene komme stærkt til Anvendelse. Det er aabenbart umuligt at vedtage Love efter en enkelt Mænds Forgodtbefindende eller til Alles Tilfredshed, men det forekommer mig, at jo mere vi komme ind paa denne Stempelpapirs-Lov, desto mere blive vi overbeviste om, at det er absolut nødvendigt inden meget kort Tid at foretage en complet Forandring af den, og det var i dette Haab og i denne Overbeviisning, at jeg heller ikke før har talt om denne besynderlige Bestemmelse om 2den Classes Papir for indenbyes Brevler; jeg har undladt det, fordi jeg virkelig troer, at vi ikke kunne holde den almindelige Misfornøielse med Stempel-loven længere borte, end til vi næste Gang samles.

Indenrigsministeren: I Anledning af hvad der her idag er blevet forebragt i Thinget om mulige Omgaaelser af Stempelpapirslovgivningen, vil jeg dog endnu tillade mig at gjøre en Bemærkning, som jeg vil bede dem vel at lægge sig paa Sinde, der skulde ville følge saadanne Anviisninger, og det er den: at fordi Noget engang kan passere, fordi en enkelt Hof- og Stadsretsdom har ladet Noget passere, derfor har man ikke Brev paa, at det vil blive Retspraxis.

L. C. Larsen: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at den Sag, hvortil der her er sigtet, er ført med den største Omhyggelighed fra begge Sider. Ligesom hiin Dom vandt Rettens Bisfald, saaledes har ogsaa Kammer-